

РЕШЕНИЕ

№ 4131

гр. София, 23.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2414** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. Н. Ш., с адрес в [населено място] против Отказ № ВР-СО-64-1/27.01.2020г. за работа в стратегически зони на стратегически обект или в зони, свързани с изпълнение на стратегическа дейност, издаден от директора на Териториална дирекция „Национална сигурност“ В. /ТД“НС“/ – Държавна агенция Национална сигурност /ДАНС/.

С жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, поради неспазване на установената от закона форма, издаден е при липса на компетентност, съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че не е налице основание за издаване на отказа, тъй като по отношение на жалбоподателя е било налице издадено валидно разрешение за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегическите зони на стратегическите обекти, което не е било отменено. Излагат се съображения, че в оспорения акт не са изложени фактически съображения по какви причини и по какъв начин органът е достигнал до извода, че Ш. страда от психично заболяване, че не следва да му се издава разрешение за работа в стратегическите зони и че заболяване с код F61 е психично заболяване, което е пречка по смисъла на чл.45, ал.1, т.3 от Правилник за прилагане на Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“/ППЗДАНС/ за изпълнение на длъжността „експерт“ в ДП“Р.“. Искане се оспореният отказ да бъде отменен и в полза на жалбоподателя да се присъдят направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител.

Ответникът - директорът на Териториална дирекция „Национална сигурност“ В. чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Позовава се на заключението на вещото лице, според което жалбоподателят страда от психично заболяване и независимо от това, че Ш. може да работи с подобна болест, наличието ѝ е основание да не бъде дадено разрешение за работа в стратегически зони, тъй като за тази работа са налице други законови изисквания. Оспорва размера на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Към 13.12.2012г. жалбоподателят е работил в ТД“А. К.“, като експерт управление на проекта.

С Решение №1038/19.12.2012г. на Министерски съвет /МС/ съоръженията на блокове 3 и 4 на А. „К.“ са обявени за съоръжения за управление на радиоактивни отпадъци, които подлежат на изваждане от експлоатация. Съоръженията, заедно с необходимото недвижимо и движимо имущество, като частна държавна собственост са предоставени за стопанисване и управление на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ [населено място] /ДП “Р.“/. В тази връзка трудовите правоотношения с работниците от А. “К.“ необходими за изпълнение на дейностите по изваждане от експлоатация на блокове 3 и 4 преминават по силата на чл.123, ал.1, т.7 от Кодекса на труда /КТ/ към ДП “Р.“.

Към 27.02.2017г. по силата на трудово правоотношение с ДП“Р.“ [населено място] жалбоподателят е изпълнявал длъжността „експерт“ в сектор „Планиране на извеждането от експлоатация“, направление „Инженерно осигуряване“.

С писмо от 08.11.2017г. ръководител управление „Сигурност“ при [фирма], на основание чл.46а, ал.3 от Правилника за прилагане на ЗДАНС, е уведомил директора на ТД“НС“ – В. при ДАНС за лицата, на които се прекратява действието на издаденото разрешение за периода 01.10.2017г. – 31.10.2017г.. Към писмото е приложен списък, в който е посочен и жалбоподателят Ш., с дата на прекратяване 13.10.2017г.

Със Заповед № ТП-169/27.11.2019г. изпълнителният директор на Държавно предприятие „Радиоактивни отпадъци“ [населено място], на основание влязло в сила съдебно решение по гр.д.№85931/2017г. на СРС, съобщение на съда от 18.11.2019г. и депозирано от В. Ш. заявление от 19.11.2019г. с изразена воля за продължаване на трудовото правоотношение на длъжността, на която е възстановен, е възстановил В. Ш. на длъжност „експерт“ с код по НКПД 2149 6033 в сектор „Планиране на извеждането от експлоатация“, направление „Инженерно осигуряване“, управление „Инженернопроизводствена дейност“ към ДП „Р.“, с място на работа в [населено място], промишлена площадка на А. „К.“ – специализирано поделение „Извеждане от експлоатация 1-4 блок“, считано от датата на заповедта и е наредил жалбоподателят да бъде допуснат до работното му място към момента на освобождаването му.

На 29.11.2019г. на Ш. е връчена длъжностната характеристика за длъжността, на която е възстановен. В точка 2.5, раздел I Общи положения е посочено, че лицето се допуска до работа след проверка и разрешение от ДАНС за работа на стратегически обект.

С писмо от 05.12.2019г. адресирано до директора на ТД“НС“ В. при ДАНС,

изпълнителният директор на ДП „Р.“ е поискал да бъде извършена проверка за издаване на разрешение за работа в стратегически обекти СП „ИЕ1-4 блок“, СП „Р. – К.“, СП“НХРАО“- Площадка А.“К. по реда на чл.40, ал.1, т.2, чл.44 и чл.45 от ППЗДАНС на В. Н. Ш. – служител на ДП “Р.“. Към писмото са приложени свидетелство за съдимост, медицинска справка от Център за психично здраве /ЦПЗ/, удостоверение от прокуратура и въпросник. С посочените документи се установява, че жалбоподателят не е осъждан, че срещу него няма обвинения по неприключили наказателни производства, че не се води на диспансерен отчет в ЦПЗ [фирма] и че страда от заболяване с код F61 – смесено личностово разстройство от 2014г., което е лекувал в лечебни заведения.

С писмо от 08.01.2020г. изп. директор на ДП “Р.“ е уточнил, че жалбоподателят работи на промишлена площадка, която се намира в защитена зона и изпълнението на ежедневните задачи, свързани с длъжността се извършват на площадка на ядрено съоръжение при условията на II-ра категория труд в среда с йонизиращи лъчения.

Изготвена е справка от експерт в ТД „НС“ В., в която е посочено, че след проучване на В.Ш., с цел издаване на разрешение по чл.40, ал.1, т.2 от ППЗДАНС е направен извод, че лицето не отговаря на условията по чл.45, ал.1, т.3, според които – разрешения за работа в стратегически зони на стратегически обекти и в зоните, свързани с изпълнение на стратегическите дейности се издават на лица, които „не страдат от психически заболявания, установени и документирани по съответния ред“. Записано е, че на основание чл.46, ал.1 във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС на лицето Ш. следва да бъде издаден отказ.

Част от административната преписка е медицинска документация, изпратена на ТД“НС“ – В., ДАНС, от началника на Първа психиатрична клиника при МБАЛНП „С. Н.“.

С т.2 на Заповед № 3-3832/28.10.2014г. председателят на ДАНС на основание чл.9, ал.2 от ЗДАНС във вр. с чл.40, ал.1, т.2, чл.44, ал.1 и чл.46, ал.1 от ППЗДАНС е оправомощил директорите на ТД „НС“, съобразно тяхната териториална компетентност, да издават разрешения по чл.40, ал.1, т.2 от ППЗДАНС за работа или за извършване на конкретно възложена задача в стратегически обекти и дейности, както и откази за издаване на такива разрешения и отнемане на издадени разрешения по чл.46, ал.1 от ППЗДАНС.

С удостоверение от 15.05.2020г. директорът на С.“Човешки ресурси“ – ДАНС е удостоверил, че към 27.01.2020г. държавен агент II степен Пл. Т. е заемал длъжността директор на ТД „НС“ В. при ДАНС и на посочената дата не е ползвал редовен или допълнителен платен годишен отпуск, както и отпуск за временна нетрудоспособност. С процесният отказ, на основание чл.4, ал.4 и във връзка с чл.46 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ /ЗДАНС/ и във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС директорът на ТД“НС“ В. е отказал на В. Ш. – служител на ДП „Р.“ – К. да издаде разрешение за работа в стратегическите зони на стратегическите обекти А.“К.“ и ДП „Р.“.

Отказът е съобщен на жалбоподателя на 10.02.2020г., с писмо. Жалбата е подадена с писмо, чрез [фирма] на 24.02.2020г.

За изясняване на обстоятелствата по делото съдът допусна и прие неоспорено от страните заключение на съдебно психиатрична експертиза, изпълнена от д-р В. С., специалист-психиатър. Според заключението на вещото лице жалбоподателят страда от заболяване, с диагноза: F61.0 - смесено личностово разстройство. ДД. процесно

заболяване с водеща страхово-параноялна и астено-адинамична симптоматика. Посочено е, че с това заболяване жалбоподателят „може да изпълнява длъжността си експерт“, съгласно приложената Длъжностна характеристика.

В съдебно заседание вещото лице допълни, че съгласно международната класификация на болестите заболяването на жалбоподателя е с код F61.0 и представлява психично разстройство в широкия смисъл на думата. В хода на изследванията и наблюденията на жалбоподателя, които са извършени в клинични условия, като диференциална диагноза се е обсъждало и процесното заболяване, което представлява психично разстройство в тесния смисъл на думата „психоза“. Така е поставена водещата, основна, сигурна диагноза – личностово разстройство.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, в законоустановения срок и от лице, с обоснован правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Самостоятелно или съвместно с други специализирани органи ДАНС осигурява контраразузнавателна защита на стратегически за страната обекти и дейности. При изпълнение на правомощията си председателят на ДАНС издава заповеди и други актове, предвидени в закон /чл.9, ал.2 от ЗДАНС/. Съгласно чл.44 от ППЗДАНС, във връзка с чл.40, ал.1, т.2 от ППЗДАНС, органите, в чиято компетентност е издаването на разрешенията, са Председателят на ДАНС или оправомощени от него длъжностни лица. Видно от представената по делото заповед председателят на ДАНС е оправомощил директорите на ТД“НС“ да издават или отказват издаването на разрешенията по чл.40, ал.1, т.2 от ЗДАНС. Към датата на издаване на процесния отказ длъжността директор на ТД“НС“ – В. е заемал П. Т.. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити. Посочени са фактически и правни основания. С мотивите се установяват причините и основанието за отказа. Възраженията за липса на мотиви са неоснователни.

Като основание за издаване на оспорения отказ са посочени следните разпоредби - чл.4, ал.4 и във връзка с чл.46 от ЗДАНС и във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС. Съдът намира, че е допусната фактическа грешка, като вместо чл.46 във вр. с чл.45, ал.1, т.3 от ППЗДАНС е посочено, че органът се е позовал на чл.46 от ЗДАНС, която грешка не се отразява на законосъобразността на акта, тъй като от мотивите му се установява действителната воля на органа.

Административната процедура е започнала по писмено искане на ръководителя на стратегическия обект. Съдържанието на искането и приложенията към него отговарят на изискванията на чл.44 от ППЗДАНС. Административнопроизводствените правила не са нарушени.

Оспореното решение съответства и на разпоредбите на материалния закон.

С разпоредбите в Глава Четвърта от ППЗДАНС, е предвиден разрешителен режим за работа и изпълнение на задачи в стратегическите зони на стратегическите обекти. За издаване на разрешение, като условие да се упражнява трудова дейност или да се изпълнява задача в стратегически обект и в зоните, свързани с изпълнение на стратегически дейности, в чл.45, ал.1, т.1 - 3 от ППЗДАНС, са предвидени изисквания,

на които трябва да отговарят лицата, а именно: лицата да са пълнолетни /т.1/; лицата да не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани /т.2/ и лицата да не страдат от психически заболявания, установени и документирани по съответния ред /т.3/. Наличието или липсата на изброените изисквания са основание и за отнемане на вече издадено разрешение, когато компетентните органи установят, че лицата не отговарят или са престанали да отговарят на някое от изискванията. От изложеното следва, че при наличие на обстоятелство, водещо до несъответствие на лицето с нормативно установените изисквания за разрешаване извършването на работа или изпълнение на конкретна задача в стратегическите зони на стратегическите обекти, компетентният административен орган, в условията на обвързана компетентност, е длъжен да постанови отказ за издаване на разрешение на това лице за работа в стратегически обект.

Разрешенията за работа или за извършване на конкретна задача в стратегическите зони на стратегическите обекти или в зоните, свързани с изпълнението на стратегически дейности, важат за срока на заемане на съответната длъжност или за срока на изпълнение на конкретната задача, но за не повече от 3 години /чл.44, ал.2 от ППЗДАНС/.

Съгласно чл.46а от ППЗДАНС действието на издадено разрешение по чл.40, ал.1, /т.2/ се прекратява: с изтичане на срока на издаденото разрешение и /т.3/. когато лицето, получило разрешението, е престанало да заема съответната длъжност или да изпълнява конкретната задача в стратегическите зони или в зоните, свързани с изпълнение на стратегическата дейност. Прекратяването на действието на издаденото разрешение настъпва от момента на изтичането на срока на разрешението, съответно от момента на прекратяване на изпълнението на длъжността или конкретната задача, като за прекратяването не се издава отделен документ.

В случая със съдебно решение по гр.д. №85931/2017г. по описа на СРС /въз основа, на което жалбоподателят е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност/ е признато за незаконно и е отменено уволнението на В.Ш., извършено със заповед №ТП-165/12.10.2017г. на изпълнителния директор на ДП "Р." [населено място], връчена в деня на издаването ѝ. В списъка, съставен в изпълнение на разпоредбата на чл.46а, ал.3 от ППЗДАНС е посочено, че се прекратява действието на издаденото разрешение на Ш. на 13.10.2017г., тоест на следващия ден след деня, в който е връчена заповед №ТП-165/12.10.2017г.

Тъй като на 13.10.2017г. жалбоподателят е престанал да заема съответната длъжност в стратегическа зона или в зоните, свързани с изпълнение на стратегическата дейност, съгласно чл.46а от ППЗДАНС действието на издадено разрешение по чл.40, ал.1, т.2 е прекратено с прекратяването на трудовото му правоотношение. За това прекратяване не се изисква издаване на нарочен административен акт. Искането по чл.44, ал.1 от ППЗДАНС на ръководителя на стратегическия обект е направено на 05.12.2019г. и към тази дата по отношение на жалбоподателя не е било налице издадено разрешение по чл.40, ал.1, т.2 от ППЗДАНС. Аргументите на жалбоподателя за съществуващо разрешение към възстановяването му на длъжност са неоснователни.

Изложеното сочи, че към 05.12.2019г. въз основа на направеното искане за издаване на разрешение административният орган задължително е следвало отново да извърши преценка за съществуването на пречки или на условията за издаване на ново разрешение. С издаването на разрешението, което е било прекратено не се

преклюдират фактите, които са настъпили до този момент респ. ако не са налице нови факти, представляващи пречки по силата на закона, то органа да е длъжен да разреши работа без възможност отново да ги проверява. Обратно на поддържаното от жалбоподателя твърдение, законодателят е предвидил възможност на всеки три години да се преценяват както новонастъпилите факти през този период, така и тези, които са били вече установени при първоначалното издаване на разрешението. Целта на закона е да се запази националната сигурност, поради което може да се стигне до изводи обратни на онези, които са мотивирали издаването на изгубилото правно значение разрешение, какъвто е настоящия случай.

Основание да се откаже издаване на разрешение е наличието на психическо заболяване, установено и документирано по съответния ред. Страните не спорят, а и със събраните по делото доказателства /цялата медицинска документация и заключението на вещото лице/ се установи, че жалбоподателят страда от заболяване с код F61.0 по международната класификация на болестите - смесено личностово разстройство, с водеща страхово-параноялна и астено-динамична симптоматика. Съгласно заключението на вещото лице това заболяване представлява психично разстройство в широкия смисъл на думата, което е диференцирано след изследвания и наблюдения на жалбоподателя, които са извършени в клинични условия и представлява психично разстройство в тесния смисъл на думата „психоза“. Вещото лице прави извод, че с това заболяване жалбоподателят „може да изпълнява длъжността си експерт“, съгласно приложената длъжностна характеристика. В тази насока е и заключението на Лекарска комисия към Службата по трудова медицина при [фирма] от 05.12.2019г. Този извод на експерта не се оспорва и от ответника. Същевременно, за да изпълнява длъжността, на която е възстановен и която може да осъществява с установеното психично заболяване, съгласно точка 2.5, раздел I Общи положения на длъжностната характеристика лицето следва да разполага с разрешение от ДАНС за работа на стратегически обект. В случая предмет на делото е законосъобразността на отказа да се издаде разрешение, а не невъзможността на жалбоподателя да изпълнява длъжността, която заема, предвид заложените в длъжностната характеристика функции и задължения.

Неоснователни са възраженията, свързани с последиците от незаконното уволнение. Действително когато съдът с влязло в сила решение отмени заповедта за уволнение, той възстановява трудовото правоотношение във вида и при условията, при които е възникнало. Прекратяването на действието на издаденото разрешение на Ш. е настъпило по силата на разпоредбата на чл.46а, ал.1, т.3 и ал.2 от ППЗДАНС, а възстановяване на разрешението във вида, в който е било към момента на прекратяването му, поради признаване на уволнението за незаконно не е предвидено като възможност в ППДАНС. След прекратяване действието на издадено

разрешение за работа в стратегически обекти се издава ново разрешение в съответствие с изискванията на ППЗДАНС.

Предвид изложеното оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в изискуемата форма, постановен е в съответствие с приложимия материален закон и целта на закона и при спазване на административно-производствените правила, Жалбата е неоснователна.

С оглед изхода на спора следва да се уважи претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като се осъди жалбоподателя да му заплати такова в размер на 100,00 лева.

Искането на ищеца за разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. Ш., с адрес в [населено място] против Отказ № ВР-СО-64-1/27.01.2020г. за работа в стратегически зони на стратегически обект или в зони, свързани с изпълнение на стратегическа дейност, издаден от директора на Териториална дирекция „Национална сигурност“ В. – Държавна агенция Национална сигурност.

ОСЪЖДА В. Н. Ш., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], да заплати на Държавна агенция Национална сигурност сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: